

Full diocesà

11 d'octubre del 2020

p4 – Festa major i inauguració de les obres de l'Espà

p6 i 7 – Francesc signa la tercera encíclica del seu pontificat

- 18 D'OCTUBRE DE 2020 -

DOMUND

Aquí em tens, envia-m'hi

#DOMUND

Col·labora amb www.domund.es

«Aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom»

Diumenge XXVIII durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

En aquesta muntanya, el Senyor de l'univers prepararà per a tots els pobles un convit de plats gustosos i de vins rancis, de plats gustosos i succulents, de vins rancis clarificats. Farà desaparèixer en aquesta muntanya el vel de dol que cobreix tots els pobles, el sudari que amortalla les nacions; engolirà per sempre la mort. El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor. Aquell dia diran: "Aquí teniu el nostre Déu, de qui esperàvem que ens salvaria: alegrem-nos i celebrem que ens hagi salvat," perquè amb tota certesa la mà del Senyor reposarà sobre aquesta muntanya.

(25,6-9)

Salm responsorial

Viuré sempre a la casa del Senyor.

[22]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, sé viure enmig de privacions, i sé viure igualment en l'abundància. Estic avesat a tot: a menjar bé i a passar fam, a tenir de tot i a trobar-me mancat d'allò que necessito. Em veig amb cor per a tot, gràcies a aquell que em dona forces. Però heu fet molt bé d'ajudar-me, ara que vivia en l'estretor. El meu Déu satisfarà les vostres necessitats d'acord amb l'esplendidesa de la seva glòria en Jesucrist. A Déu, Pare nostre, sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

(4,12-14.19-20)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús proposà aquesta altra paràbola als grans sacerdots i als notables del poble: «Passa amb el Regne del cel com amb un rei que celebrava el casament del seu fill: envià els seus homes a avisar els convidats, però no hi volien anar. Llavors n'envià d'altres que diguessin als convidats: "Ja tinc preparat el banquet, he fet matar els vedells i l'aviram. Tot és a punt: veniu a la festa." Però ells no en feren cas: l'un se n'anà al seu camp, l'altre als seus negocis, i altres agafaren els enviats, els maltractaren i els mataren. El rei, en veure això, s'indignà, i envià

les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Mentrestant, digué als seus homes: "El banquet de casament és a punt, però els convidats no se'l mereixen. Per tant, aneu a les sortides dels camins i convideu a la festa tothom que trobeu." Ells hi anaren, i reuniren tothom qui trobaven, bons i dolents. I la sala del banquet s'omplí de convidats.

»[Quan el rei entrà a veure els convidats, s'adonà que un home dels que eren allí no duia el vestit de festa, i li digué: "Company, com és que has entrat sense vestit de festa?" Ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien: "Lligueu-lo de peus i mans i traieu-lo fora, a la fosca." Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents. Els cridats són molts, però no tants els elegits.»]

(22,1-14)

«El Senyor eixugarà les llàgrimes de tots els homes i esborrarà l'oprobri del seu poble arreu de la terra. Ha parlat el Senyor»

Portar el vestit de festa

Joan Mir Tubau, prev.

La paràbola de l'evangeli d'avui suggereix que, també en les coses de la fe, es pot ser allò que se'n diu un «massa tip». És l'actitud d'aquests convidats —símbol del poble d'Israel, sobretot dels seus dirigents— que refusen la invitació d'anar al convit de noces (Regne de Déu) preparat pel rei (Déu). Busquen excuses, tenen altres prioritats, reals o imaginàries... i fins maltracten i maten els enviats del rei. Són uns convidats —un poble, uns dirigents— que no saben apreciar el que se'ls ofereix: participar en l'edificació del Regne de Déu, difondre l'evangeli en el nostre món. Han oblidat allò que sentim cada diumenge en la missa, abans d'anar a combregar: «Feliços els convidats a la seva taula.»

Malgrat tot, el rei no desespera i amplia la seva invitació a tothom, «bons i dolents». És una manera de subratllar que Déu compta també amb els qui se senten o viuen lluny de l'Evangelí, entre ells els qui la gent considera pecadors. La paràbola suggereix que, de vegades, els qui semblen estar més lluny de Déu —els pagans i pecadors— responen més generosament a la invitació de Déu que no pas els qui semblen estar-hi més a prop —el poble jueu o nosaltres mateixos, els cristians—. ¿Sabem agrair la invitació a treballar pel Regne, o som uns «massa tips»? Pensem-hi.

Un detall final i decisiu: participar en aquest convit no assegura pas l'entrada definitiva al cel, la salvació. Cal, a més, portar el vestit de festa: viure segons l'estil que proposa Jesús, viure els valors del Regne.

La imatge

Pel casament del fill del rei alguns farien cua o cercarien influències. Però no els invitats de la paràbola que plantegen excuses per a no anar-hi. La vida és un seguit d'oportunitats que s'han d'acollir quan passen; també la resposta a Déu. No hi cap l'«ara no em va bé». Per a participar en el banquet del Regne, que vol dir la seva realització plena i definitiva, cal estar-hi ben disposat.

Paràbola del servent implacable (1629).
Claude Vignon

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

12 dilluns

La Mare de Déu del Pilar
1Cr 15,3-4/15-16;16,1-2 o bé
Ac 1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 dimarts

—Sant Eduard, rei
Beat Manuel Borràs de Tarragona
Ga 5,1-6/Salm 118/Lc 11,37-41

14 dimecres

—Sant Calixt I
—Sant Evarist, màrtir
Ga 5,18-25/Salm 1/Lc 11,42-46

15 dijous

—Santa Teresa de Jesús
Sir 15,1-6/Salm 88/Mt 11,25-30

16 divendres

—Sant Galderic, patró dels agricultors catalans
—Santa Margarita M. Alacoque
Beata Petra de Sant Josep
Ef 1,11-14/Salm 32/Lc 12,1-7

17 dissabte

—Sant Ignasi d'Antioquia
Ef 1,15-23/Salm 8/Lc 12,8-12

18 diumenge XXIX de durant l'any/ Cicle A

La Mare de Déu de la Bonanova
Sant Lluç Evangelista
Jornada Mundial i Col·lecta per
l'Evangelització dels pobles
(Domund)
Is 45,1.4-6/Salm 95/1Te 1,1-5b/
Mt 22,15-21

Festa major i inauguració de les obres de l'Espà

Seminari Major

Com ja va sortir publicat en les darres setmanes, els seminaristes de Solsona amb el senyor bisbe varen ajudar en les obres de restauració de l'església de l'Espà (municipi de Saldes). El 20 de setembre els mateixos seminaristes, acompanyats del seu nou rector i també nou vicari general, Mn. Marc Majà, van participar en la festa major d'aquest llogaret, en honor de sant Andreu, on també va ser present Mn. Miquel Farràs. En aquest mateix dia assenyalat s'inaugurà la primera fase de les obres en les quals participà el Seminari. Deixem aquí el text d'explicació i agraïment que es va pronunciar:

«Dels dies 24 d'agost al 4 de setembre començaren, per iniciativa del Seminari Major Diocesà de Solsona, les

obres de restauració i arranjament de l'església parroquial de Sant Andreu de l'Espà i del seu cementiri annex. El bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, acompanyat de quatre seminaristes del Seminari Major, executaren la primera fase d'aquestes obres, que consistí a deixar visible el paredat dels murs del temple retirant les capes de pintura i arrebossat que cobrien els murs, malmeses per la humitat. Igualment es poliren les juntes de les pedres picant el morter vell. També s'obrí l'accés al cor i al campanar retirant la terra i les runes que ho impedièn. Una darre millora fou segar i netejar l'herbam que cobria el sòl del cementiri i que dificultava l'entrada...»

(Notícia sencera a la nostra web)

Testament solidari

Mans Unides Solsona

Mans Unides

Mans Unides vol publicitar el «Testament solidari», un gest senzill que canvia la vida de milers de persones.

Deixar un llegat en el testament és un gest senzill, econòmic i reversible que canvia la vida de qui més ho necessita i que cada vegada realitzen més persones al nostre país.

En el 2019, Mans Unides va obtenir per aquest concepte més de cinc milions d'euros, que li van permetre de finançar diversos projectes en tots els sectors on treballa.

El compromís i la solidaritat dels testadors, que perduraran més enllà de la vida, continuaran ajudant Mans Unides a transformar el món.

A les nostres mans està aconseguir-ho!

(A la web del bisbat hi trobareu la notícia amb un breu vídeo informatiu.)

Celebració del tridu i la festa de Santa Teresina de l'Infant Jesús, a Tàrrega

Josep Castellà

A l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba de Tàrrega se celebrà, el capvespre del dijous dia 1, la festivitat de Santa Teresa de l'Infant Jesús. Des del dimarts dia 29 hi hagué el tradicional tridu amb missa oficiada i predicada per Mn. Josep Maria Vilaseca, rector de la unitat pastoral de Tàrrega, participant-hi nombrosos devots i acabant amb el cant dels goigs.

En la festa principal de Santa Teresina se celebrà una solemne eucaristia, presidida pel rector targari, Josep M. Vilaseca, concelebrant amb els mossens Josep Camprubí i

Joan Viladot. Després de les pregàries, Mn. Vilaseca beneí els pètals de rosa.

Els cants anaren a càrrec de membres del cor Àngels de l'Alba de la parròquia, acompanyats per l'organista Miquel Millà. Al final els fidels participaren en la veneració passant per davant d'una relíquia de la santa. Hi hagué també el repartiment dels tradicionals pètals de rosa preparats en unes bosses individuals i seguint el protocol de seguretat pel coronavirus, mentre s'entonaven els goigs de la santa.

Mn. Gaspar deixa la Segarra i marxa cap a Bagà

El vicari de Cervera i rector de diverses parròquies de la comarca, Mn. Gaspar Comellas i Lladó, deixa la Segarra per marxar a servir Bagà i els pobles del voltant. Mn. Gaspar va estar a Cervera per primera vegada del 2007 al 2009 fent equip amb Mn. Antoni Bonet. Després va tornar a ser-hi l'any 2011 fins ara al 2020. Mn. Gaspar deixa la vicaria de Cervera i les rectories de St. Antolí, els Hostalets, Talavera, Pavia, Rubinat, Pomar, Briansó, Montlleó, Civit i Vergós de Cervera. La seva nova destinació és Bagà, a la comarca del Berguedà. El dissabte dia 12 i el diumenge dia 13, en les misses de Sant Antoni i Santa Maria, Cervera el va acomiadar i ell va gaudir d'unes jornades festives amb els millors desitjos. Unes fotografies en quadres van ser els obsequis que li va lliurar la parròquia. Els agraïments per les dues parts no hi van faltar. En les seves darreres paraules va dir: «Cervera i la comarca sempre les portaré al cor.» Informa: Parròquia de Cervera.

Francesc signa la tercera encíclica del seu pontificat

«Fratelli tutti» sobre la fraternitat i l'amistat social

En la festa de Sant Francesc d'Assís el papa Francesc féu pública la tercera encíclica del seu pontificat amb el títol «Fratelli tutti» sobre la fraternitat i l'amistat social.

El text de l'encíclica va ser signat a Assís, el dissabte 3 d'octubre, després de la celebració de l'eucaristia presidida pel papa Francesc amb la comunitat franciscana. Aquesta encíclica segueix les anteriors signades per Francesc: «Lumen fidei», sobre la fe, publicada el 29 de juny del 2013, i «Laudato si'», sobre la cura de la casa comuna, publicada el 24 de maig del 2015.

Quins són els grans ideals, però també els camins concrets a recórrer per als qui volen construir un món més just i fratern en les seves relacions quotidianes, en la vida social, en la política i en les institucions? Aquesta és la pregunta a la qual pretén respondre, principalment, «Fratelli tutti»: el Papa la

defineix com una «encíclica social» que pren el seu títol de les «Admonicions» de sant Francesc d'Assís. L'encíclica vol promoure una aspiració mundial a la fraternitat i l'amistat social, a partir d'una pertinença comuna a la família humana, del fet de reconèixer-nos com a germans perquè som fills d'un sol Creador, tots en la mateixa barca i, per tant, necessitats de prendre consciència que en un món globalitzat i interconnectat només podem salvar-nos junts.

La fraternitat ha de promoure's no sols amb paraules sinó amb fets. Fets que es concretin en la «millor política», aquella que no està subjecta als interessos de les finances, sinó al servei del bé comú, capaç de posar al bell mig de la dignitat de cada ésser humà i assegurar el treball a tots, perquè cadascú pugui desenvolupar les seves pròpies capacitats. Una política que, lluny dels populismes, sàpiga trobar solucions al que atempta contra els drets humans

fonamentals i que vagi adreçada a eliminar definitivament la fam i el tràfic de persones. Al mateix temps, subratlla que un món més just s'aconsegueix promovent la pau, que no és únicament l'absència de guerra, sinó una veritable obra «artesanal» que ens implica a tots.

És
l'encíclica
més social
del Papa

També és fort el rebuig de la pena de mort, definida com a «inadmissible» perquè «sempre serà un crim matar un home», i central és la crida al perdó, connectada al concepte de memòria i justícia: perdonar no significa oblidar –escriu el Pontífex– ni renunciar a defensar els propis drets per a salvaguardar la pròpia dignitat, un do de Déu.

No a la cultura dels murs

En el primer capítol, «Les ombres d'un món tancat», el document se centra en les nombroses distorsions de l'època contemporània: la manipulació i la deformació de conceptes com a democràcia, llibertat o justícia; la pèrdua del sentit social i de la història; l'egoisme i la falta d'interès pel bé comú; la prevalença d'una lògica de mercat basada en el lucre i la cultura del rebuig; la desocupació, el racisme, la pobresa; la desigualtat de drets i les seves aberracions, com l'esclavitud, el tràfic de persones, les dones sotmeses i després obligades a avortar, i el tràfic d'òrgans. Es tracta de problemes globals que requereixen accions globals –emfatitza el Papa–, donant l'alarma també contra una «cultura dels murs» que afavoreix la proliferació de màfies, alimentades per la por i la solitud. A més, avui dia hi ha una deterioració de l'ètica a la qual contribueixen, en certa manera, els mitjans de comunicació de masses. A totes aquestes ombres, el Papa hi contraposa la figura del Bon Samarità

L'ètica, el mercat, les Nacions Unides

Una societat fraternal serà aquella que promogui l'educació per al diàleg amb la finalitat de derrotar el «virus de l'individualisme radical», a partir de la tutela de la família i del respecte per la seva «missió educativa primària i imprescindible». Dos són, en particular, els «instruments»

per a aconseguir aquest tipus de societat: la benevolència, és a dir, el desig concret del bé de l'altre, i la solidaritat, que s'ocupa de la fragilitat i s'expressa en el servei a les persones i no a les ideologies, lluitant contra la pobresa i la desigualtat. El dret a viure amb dignitat no pot ser negat a ningú –diu Francesc–, independentment d'on hagi nascut. Des d'aquest punt de vista, el Papa recorda també que cal pensar en «una ètica de les relacions internacionals», perquè tot país és també de l'estranger i els béns d'un territori no poden ser negats als necessitats que vénen d'un altre lloc.

«El mercat sol no ho resol tot»: els «estralls» provocats per l'especulació financera ho han demostrat, segons el Papa, que també reclama una reforma de les Nacions Unides. Enfront del predomini de la dimensió econòmica que anul·la el poder de l'Estat individual, de fet, la tasca de les Nacions

Unides serà la de donar substància al concepte de «família de les nacions» treballant pel bé comú.

Pau i perdó

Lligat a la pau hi ha el perdó: cal estimar tothom sense excepció, diu l'encíclica, «però estimar un opressor no és consentir que continuï així; tampoc no és fer-li pensar que el que ell fa és acceptable». És més: els qui sofreixen la injustícia han de defensar amb fermesa els seus drets per tal de salvaguardar la seva dignitat, un do de Déu.

La llibertat religiosa

En el vuitè i últim capítol, el Pontífex s'ocupa de «les religions al servei de la fraternitat en el món» i reitera que la violència no troba fonament en les conviccions religioses, sinó en les seves deformacions. L'encíclica es conclou amb la memòria del beat Carles de Foucauld, germà universal.

La plaga de la pornografia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa un parell de setmanes es feia públic un estudi de l'organització "Save de Children" sobre el consum de pornografia entre els adolescents. Els mitjans de comunicació en varen fer una notícia breu remarcant les dades més impactants: el 86% dels nois adolescents han vist alguna vegada pornografia (el 36% de les noies); la mitjana d'edat d'accés a la pornografia és els 12 anys i ho han fet a través dels dispositius electrònics dels amics; el 79% dels nois que n'han vist alguna vegada n'han consumit en el darrer mes; quasi la meitat reconeixen que la pornografia ha influït en les seves relacions sexuals; també la meitat dels nois (un 36,7% de noies) han imitat escenes sexuals que han visionat; etc...

No puc recomanar la lectura d'aquest estudi perquè: comparteix i propugna la ideologia de gènere; sobrevalora la realitat LGTBI; no entra en les causes del problema; llurs propostes em semblen poc útils o malmenades.

M'ha preocupat, i tristament no m'ha sorprès, l'absència d'articles d'opinió sobre el tema arran de la publicació de l'estudi. Se'ns presenten les dades d'una gravíssima problemàtica afectivo-sexual dels adolescents i ningú s'alarma i ningú gosa demanar actuacions per a corregir-ho. Ningú es pregunta com pot ser que els menors tinguin accés lliure a la pornografia a través d'internet. Ningú reflexiona públicament sobre les ferides afectives que estan a la base del consum pornogràfic. L'estudi "gosa" proposar que la Generalitat insti al "Govern estatal [...] que s'estableixi una col·laboració entre l'Administració i les plataformes d'internet per implementar mecanismes de regulació de l'accés a contingut pornogràfic, que assegurí que menors d'edat no acce-

deixin a la pornografia". Què lluny de la valentia de Marc Masip, expert en addiccions a la tecnologia, a la contra de La Vanguardia de fa quasi dos anys, quan proposava: "aprovar una llei que marqui l'edat de tenir mòbil, com en el consum d'alcohol o del tabac; prohibir-ne l'ús a les escoles, educar en el bon ús de les noves tecnologies, prohibir la publicitat d'apostes i valorar les relacions interpersonals".

Socialment estem anys llum de plantejar-nos la necessitat de valorar la virginitat, la puresa, el pudor, la fidelitat, el matrimoni, la família, la vida dels no-nats. Com pot ser que ningú mediàticament rellevant no proposi això als infants i als joves? No serà que l'addicció a la pornografia és tan general que ningú vol fer l'hipòcrita denunciant el que consumeix? No serà que per tal de justificar el consum haguem optat com a societat per banalitzar el problema o simplement per ocultar-lo?

La pornografia és l'esclavitud més general de la nostra societat, gairebé sempre associada a l'onanisme, evidentment. Els seus efectes nocius sobre la vida espiritual i sobre les relacions interpersonals és molt gran. I mentre hi ha centres de tractament de tota mena d'addiccions, ningú sap com ajudar a qui vol deixar el consum de la pornografia.

Com sempre que parlo d'un greu problema social, miro d'oferir una ajuda. No es tracta d'una ajuda terapèutica sinó espiritual. Només serveix per als qui creuen que el Senyor pot guarir. Només és possible si s'està disposat a reconèixer el problema i a permetre que el Senyor entri en aquella dimensió de la pròpia vida.

